

Stk. 2. I påtrængende tilfælde kan afgørelsen træffes af den læge, der skal foretage indgrebet, i samråd med en af de øvrige i stk. 1 nævnte personer.

Stk. 3. Et samråds afgørelser kan indbringes for et ankenævn, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed. Ankenævnet består af landshøvdingen, landslægen, arbejds- og socialdirektøren og et af landsrådet udpeget medlem, der skal have bopæl i Godthåb. For sidstnævnte medlem vælger landsrådet en stedfortræder, der ligeledes skal have bopæl i Godthåb. I behandlingen af hver klagesag deltager alle 4 medlemmer.

Stk. 4. Tilladelse kan kun gives, hvis der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet.

Kapitel 3.

Fremgangsmåden.

§ 5. Anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes af kvinden selv.

Stk. 2. Er kvinden på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse efter anmodning fra en særligt beskikket værge. Samrådets afgørelse kan af værgen indbringes for ankenævnet.

§ 6. Er kvinden under 18 år eller umyndiggjort i personlig henseende, skal forældremyndighedens indehaver, henholdsvis værger, samtykke i anmodningen.

Stk. 2. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade, at samtykke efter stk. 1 ikke indhentes. Samrådets afgørelse kan af kvinden indbringes for ankenævnet.

Stk. 3. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse, selv om samtykke efter stk. 1 nægtes. Samrådets afgørelse kan indbringes for ankenævnet af kvinden, forældremyndighedens indehaver eller værger.

§ 7. Samrådet kan tillade svangerskabsafbrydelse efter § 1 eller § 3, selv om kvinden ikke har bopæl her i riget, hvis hun har en særlig tilknytning hertil.

§ 8. Anmodning om svangerskabsafbrydelse fremsættes over for en læge eller jordemoder.

Stk. 2. Kvinden skal gøres opmærksom på, at hun ved henvendelse til det stedlige sociale udvalg kan få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel.

Stk. 3. Kvinden skal af lægen vejledes om indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det samme gælder den, der skal fremsætte anmodning efter § 5, stk. 2, eller samtykke efter § 6, stk. 1.

§ 9. Hvis betingelserne i § 1 eller § 2 skønnes opfyldt, henviser lægen kvinden til et sygehus, jfr. § 10. I modsat fald skal lægen straks drage omsorg for, at der træffes afgørelse efter § 4, stk. 1.

§ 10. Svangerskabsafbrydelse må kun foretages af en læge på et offentligt sygehus eller et dertil knyttet ambulatorium.

Stk. 2. Nægter vedkommende læge at foretage svangerskabsafbrydelse, selv om betingelserne i § 1 eller § 2 er opfyldt eller tilladelse til svangerskabsafbrydelse foreligger, skal kvinden henvises til en anden læge, der er villig til at foretage indgrebet.

Stk. 3. Sygeplejersker eller sundhedsmedhjælpere, for hvem det strider mod deres etiske eller religiøse opfattelse at medvirke til afbrydelse af svangerskab, skal efter anmodning fritages herfor.

Stk. 4. For så vidt angår læger, sygeplejersker og sundhedsmedhjælpere, der ansættes ved sundhedsvæsenet på afsides beliggende steder, kan det gøres til en betingelse for ansættelsen, at de er villige til henholdsvis at foretage eller medvirke ved svangerskabsafbrydelser.

§ 11. Ministeren fastsætter regler om anmodning om svangerskabsafbrydelse og om behandlingen af sager herom.

Kapitel 4.

Svangerskabsforebyggelse.

§ 12. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, hvis de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra udsalgssteder, der er godkendt af distriktslægen efter forhandling med politiet.